

Митрополит бачки Иринеј: „Подела у Украјини је резултирала поделом целог Православља“

Једно од питања у Божићном интервјуу које је архијереј СПЦ архиепископ новосадски, митрополит бачки Иринеј, дао београдском издању Печат тицало се трагедије црквеног раскола у Украјини и подршке раскола од стране Цариградског Патријарха. Преносимо његов одговор:

Трагедија украјинског раскола није била могућа без неканонског мешања Цариградске Патријаршије на канонској територији Украјинске Православне Цркве, аутономне у оквиру Московске Патријаршије. Као архијереј који се деценијама бавио међуцрквеним односима у Православљу, шта мислите – куда ова трагична подела води? Шта се дешава у Цркви од Истока? Има ли наде за решавање спорних питања и за мир, пошто, по апостолу Павлу, Сâм Христос јесте Мир наш?

Ваша констатација о трагедији украјинског црквеног раскола – и, додајем, страдања канонске Православне Цркве и народа у Украјини – потпуно је тачна. Камо среће да није! Тамошња трагична подела је, нажалост, веома брзо постала подела у васељенском Православљу, и то двострука: с једне стране, подела између оних помесних Цркава које украјинским расколницима, предвођеним од стране лажног митрополита, грађанина Думенка, не признају никакав канонски легитимитет и неких других, малобројних, помесних Цркава, које им га признају, махом невољно или под притиском, само одлуком предстојатеља, без одлуке архијерејског сабора, а са друге стране, подела унутар њих, негде у заоштренијем, а негде у блажем облику, притом подела која, за разлику од даље и ближе прошлости, није мимоишла ни вековну тврђаву Православља, Свету Гору Атонску. Виновници поделе, они који, презревши Саборе и каноне, упадоше, незвани, у канонски простор друге аутокефалне Цркве и „раздераше ризу Христову”, као да не знају – а пре ће бити да знају, али не хају – за изјаву светог Јована Златоуста и других великих исповедника Православља да се грех раскола не може опрати и искупити ни мученичком крвљу коју би виновник раскола пролио за Христа.

Наде за решавање овог проблема, највећег у историји Цркве од великог раскола између Цркава Истока и Запада у 11. веку до данас, и за васпостављање мира и јединства међу помесним Православним Црквама увек има, баш зато што је Сâм Христос, а не неко други или нешто друго, Кнез мира и Мир наш, Онај „Који и једне и друге састави уједно и разруши преграду која је растављала, тојест непријатељство, (...) да оба сазда у самој себи у једнога новог човека, стварајући мир, и да помири са Богом и једне и друге у једном Телу крстом, убивши непријатељство на њему” (Еф. 2, 14 – 16). Дозволите ми да и овом приликом поновим став који сам својевремено формулисао у једном од наших ранијих божићних разговора на страницама Печата: сматрам да би изјава Његове Светости Васељенског Патријарха у име Велике Христове Цркве у Цариграду да су га украјински вођи раскола и највиши представници украјинске власти довели у заблуду, тачније грубо обманули, тврдећи да у Украјини сви или малтене сви – од канонског митрополита Онуфрија до грађана Денисенка (самозваног „патријарха кијевског Филарета”), Думенка (самозваног „митрополита Епифанија”) и Малетича (самозваног „митрополита Макарија”) – једва чекају „сабор уједињења” у Кијеву и стварање „Православне Цркве Украјине” („ПЦУ”), тог еклисиоморфног „кентаура” или „трагелафоса” (митолошке наказе која је полујарац – полујелен), а онда поништавање те силом скрпљене творевине, враћање црквеног status-a quo ante и решавање проблема дијалогом украјинских расколника, досад непокајаних, и њихових „патрона”, са Руском Православном Црквом, односно са канонском Црквом у Украјини, као и дијалогом на свеправославном нивоу, не само спречила нови раскол, гори од већ постојећег између Римокатоличке и Православне Цркве, него би уједно вратила Цариградској Патријаршији пређашњи углед и поверење, а самог патријарха Вартоломеја би испратила у историју као великог и мудрог патријарха. Даље инсистирање на постојећем канонском беспоретку имало би, сигуран сам, несагледиву катастрофалну последицу – дуготрајан раскол, можда и ново хиљадугодиште раскола, овог пута не између хришћанског Истока и хришћанског Запада већ унутар православног Истока, раскол који би непоправљиво урушио мисију и сведочење Православља у свету и из којег би се родила не мала еклисиолошка јерес. Не дао Бог! Морамо се много и усрдно молити и свом снагом се трудити да до тога не дође.

Преузето са: <https://spc.rs/mitropolit-backi-dr-irinej-bozicni-intervju-pecatu/>

Извор: <https://mospat.ru/sr/news/92752/>